

Märkäkorvat perinnemarssilla PP-marssi 2.8.2004

Selvitämme ensin motiivimme tämän jutun kirjoittamiselle. Saimme tiukan käskyn everstiluutnantti Pasi Virralta 02.08.2004 "luvattoman" iltavapaan vuoksi. Aikaa toteutukseen annettiin vuoden loppuun, joten tässä vuoden pian vaihtuessa otamme poroa sarvista kiinni ja ryhdymme toimeen. Jääkäriprikaatin perinnepyörämarssi järjestettiin 30.07. – 02.08.2004 Vaasasta Sodankylään. Matkaa kertyi yhteensä noin 700 kilometriä.

Pyörämarssilla kunnioitettiin 40 vuotta sitten tapahtunutta Pohjanmaan Jääkäripataljoonan siirtoa Vaasasta Sodankylään, joka toteutettiin polkupyörämarssilla. Päädyimme kyseiselle retkelle innokkaan isän ja appiukon ylipuhumisen tuloksena. Kyseinen henkilö on innokas ja aktiivinen kiltalainen, joka iän tuomalla tietämyksellä myös opettaa näin meille nuorille, miten kotioloista voidaan saada virallista lomaa.

Varusmiesaikaa muistellessa odotimme mielenkiinnolla, mitä tuleman pitää varsinkin, kun tiedossa oli paljon järjestelyä vaativa tapahtuma. Vaasaan saavuttuamme huomasimme olevamme luultua suuremmassa urheilutapahtumassa, mutta havaintokykyämme hämäsi samaan aikaan Vaasassa käydyt Kalevan kisat. Heti paikan päällä alkoi valjeta, ettei kyseessä ollutkaan mikään tavallinen kertausharjoitus, vaan tunnelma oli hyvin rento ja leppoisa.

Ensimmäisen kuohunnan aiheutti taistelijaparien eli polkupyöräisten saapuminen. Siitä alkanut testaus ja säätötyö jättää varjoonsa jopa F-1 -tallien varikkotyöskentelyn. Me nuoret noviisit saimme arvokkaita neuvoja kokeneilta "kuskeilta" siitä, mihin suuntaan satula pitää olla ja millainen kumi pitää valita. Seuraavana aamuna seurasi käskynjako, jossa miehet jaettiin ryhmiin ja annettiin ohjeet marssia varten.

Suuntasimme Vaasan keskustaan, jossa järjestettiin juhlahetki Jääkärikivellä, ja josta varsinainen marssi käynnistyi. Tälläkään reissulla ei ilman morsianta tarvinnut olla, koska toinen meistä sai kunnian olla vartiossa jääkärikivellä. Polttavan auringon alla tämä taisikin olla henkilökohtaisesti raskain fyysinen suoritus marssilla, varsinkin menohalujen ollessa jo kovat.

Tästäkin kuitenkin selvittiin ja pääsimme itse asiaan eli pyörän selkään. Vaasasta poljimme Lohtajalle, jossa yövyimme armeijan harjoitusalueella. Sieltä matka jatkui Oulun Hiukkavaaraan ja edelleen Rovaniemen someronharjulle, josta oitimmekin loppukirin Sodankylään. Pyöräilyosuudet olivat päivittäin noin 40 – 65 kilometriä ja ryhmät saivat itse päättää vauhdinpidosta.

Pyöräilijät saivat myös itse päättää kuinka monta osuutta päivässä polkivat. Periaatteessa olisimme siis voineet polkea koko 700 kilometriä. Koska haimme ensimmäisellä kerralla vasta kokemusta ja tuntumaa, poljimme vain yhden osuuden päivässä. Ensi kerralla voimme sitten helposti polkea koko matkan. Reitti kulki suurimmaksi osaksi valtavyölien ulkopuolella ja saimme kokea varsinaista maakuntamatkailua kauniissa Suomen suvessa.

Mitä matkalta jäi sitten mieleen? Kaiken kaikkiaan järjestelyt olivat loistavat. Aikataulut pitivät, joten pelkäämämme kivien potkiskelu jäi kokonaan pois. Kuljetukset sujuivat niin reitin varrella, kuin iltavapailla.

Ruokatarjoilu pelasi paremmin kuin kotona, tästä piti huolen mukana ollut kokkimme. Nesteytyksen tärkeydestä huolehdittiin reitillä ja varsinkin osuuksien jälkeen rantasaunoilla. Pyöräilyporukassa vallitsi hurtti huumori ja hyvä henki (vaikkakin aamuisin hieman tulenarka), eikä kaulusnappeihin turhia tuijoteltu.

Mitä tällainen aktiiviloma täysihoidolla sitten tuli maksamaan? Niin uskomattomalta kuin se kuulostaakin, jäimme plussan puolelle. Kokonaisuutena reissusta jäi niin hyvä maku, että me olemme myös seuraavalla marssilla varmasti mukana.

Laatineet: **Vänrikki, res Petri Erholtz ja alikersantti, res Kalle Qvarnberg**

Ps. Ylennystä odotellessa!